



GENERACIJA 2012 - 2021

se poslavlja

junij 2021

Kazalo:

I. Nagovor gospoda ravnatelja	3
II. Učiteljica Helena odhaja v pokoj	4
III. Nagovor razredničarke	5
IV. Generacija 2012 – 2021	6
V. Kolaž fotografij devetošolcev	24
VI. Vtisi in ustvarjalnost prvošolcev	27
VII. Vtisi in ustvarjalnost drugošolcev	32
VIII. Vtisi in ustvarjalnost tretješolcev	34
IX. Vtisi in ustvarjalnost četrtošolcev	37
X. Vtisi in ustvarjalnost petošolcev	45
XI. Utrinki iz OPB	46
XII. S kolebnico okoli sveta	48
XIII. Semena sprememb.....	49
XIV. Slovensko petje s srci	51
XV. Prešernov natečaj	52

Spoštovane učenke, učenci, spoštovane učiteljice in učitelja!

Letošnje razmišljanje lahko začnem pravzaprav pri koncu lanskega šolskega leta. Lansko leto smo zaključili z željo po normalizaciji življenja po pandemiji COVID-19, ki pa se je na žalost nadaljevala tudi v tem šolskem letu.



Izjemno veliko časa smo delali na daljavo in se veselili vračanja v šolo. Mnogi učenci, pa tudi starši in učitelji ter vzgojitelji na naši šoli, smo nestrpnno čakali, da se vrnemo v šolske klopi, da se znova vidimo, da lahko začutimo vsaj malo šolskega duha in vonja. Zamaskirani smo stopali v razrede, se nekoliko boječe približevali drug drugemu, ohranjali medosebno razdaljo, ki je za šolsko delo in življenje povsem tuja.

Zaradi epidemije so odpadali mnogi dogodki, ekskurzije in druge aktivnosti, ki so na naši šoli do začetka epidemije živele zelo lepo in uspešno. V mislih imam poletno šolo v naravi, plavalni tečaj, likovno kolonijo Paletka, revije lutkovnih in gledaliških skupin, nastopi naših pevcev, srečanje vseh generacij, darilni bazar ...

Ne glede na omenjeno letošnje šolsko leto zaključujemo v šoli in nekoliko bolj sproščeno. Zavedamo se, da bomo tudi v prihodnje morali upoštevati mnoga navodila in priporočila, da bomo ohranjali naše zdravje, da bomo pozorni drug na drugega, da bomo solidarni in da bomo sodelovali drug z drugim po najboljših močeh. Še vedno bomo skrbeli, da bo znanje in delo v ospredju naše pozornosti in da bomo kot družba prebrodili epidemijo COVIDA-19. To pa od nas zahteva strpnost, odgovornost in človeško etiko.

Zahvaljujem se vam za sodelovanje, za opravljeno delo in razumevanje nastale situacije, saj je vsak posameznik pomemben za kvalitetno delo ter vzdušje, ki vlada v šolskem prostoru.

Želim vam obilo sproščenih počitniških dni z željo, da se vidimo v novem šolskem letu zdravi in pripravljeni za nove življenjske izzive.

Alen Krajnc, ravnatelj

HELENA SAVERNIK - »njena 40 let«

Malo je takšnih učiteljic in učiteljev, ki so dobesedno zraščeni s svojim krajem in s svojim poklicem.

Gospa **Helena Savernik** je spoštovana učiteljica in krajanka Jarenine, ki že 40 let neutrudno in kvalitetno dela na OŠ Jarenina. Svojo službeno pot je začela leta 1980 na OŠ Pesnica, leto kasneje pa se je zaposlila na OŠ Jarenina, kjer službuje še danes. Diplomirala je leta 1981 s prvo raziskovalno nalogo na katedri za geografijo Pedagoške Fakultete Maribor.



Ob nastopu službe v Jarenini je poučevala spoznavanje družbe, zgodovino, geografijo in glasbeni pouk. Prav tako je vodila MPZ (mladinski pevski zbor) in krožek OZN. Tega leta so njeni učenci na tekmovanju Tito – revolucija – mir dosegli odličen rezultat. Učenci so osvojili prvo, tretje in četrto mesto. Na regijskem tekmovanju pa se je ena učenka uvrstila na državno tekmovanje v Kumrovcu, kjer je dosegla odličen rezultat.

Ob krajevnih praznikih je redno pripravljala razstave o zgodovini kraja. Izdelala je prvi turistični vodič po Jarenini, z učenci pa je izvedla številne projekte.

Gospa Helena pravi: **Moje življenjsko vodilo je rek Mihajla Pupina »Ni večjega zadovoljstva kot je lastno prepričanje, da si naredil največ kar si mogel«.**

In nadaljuje: »V času svojega službovanja sem bila tudi razrednik. Moj cilj pri opravljanju te funkcije je bil omogočiti svojim učencem čimbolj varno in vzpodbudno okolje za nemoteno delo v razredu in dobro sodelovanje s starši otrok tako, da bodo v podporo otrokom pri njihovem delu. Da bi z lastnim vzorom svoje otroke vzgajali in jih skupaj s kolektivom šole pripravljali na izzive, s katerimi se bodo srečali v življenju. Ob rednem šolskem delu sem jih usmerjala v samostojnost in odgovornost.«

Za svoje pedagoško delo je gospa Helena Savernik leta 2020 prejela Šilihovo priznanje, ki se podeljuje odličnim posameznicam in posameznikom za vzgojno-izobraževalno delo. V kolektivu vrtca in osnovne šole Jarenina smo ponosni in počaščeni, da smo lahko bili del življenjske ter pedagoške zgodbe gospe Helene Savernik. Želimo ji mirno in brezskrbno tretje življenjsko obdobje.

Ravnatelj Alen Krajnc s sodelavci

Dragi devetošolci,

tako zelo hitro so minila naša skupna leta. Ko ste v 6. razredu postali »moji« otroci, smo se začeli bolje spoznavati. Takrat ste se mi zdeli tako majhni, danes ste mladi odrasli. Veliko lepih, zabavnih, norih in nepozabnih trenutkov ste doživeli v teh letih. Naučili ste se postaviti zase, zaščitite druge, poiskati moč v slogi, postati posameznik, ki nosi odgovornost in breme mladosti. Naučili ste se veliko stvari, ki jih boste potrebovali v vašem nadaljevanju šolanja in v življenju nasploh. Kaj vam prinaša prihodnost ne morem napovedati, sem pa prepričana, da boste vsemu kos. Ne ustrašite se težkih trenutkov, spopadite se z njimi z vsem pogumom in jih premagajte. Ne bežite od težav, ampak jih rešite. Bodite pogumni, ko vam bo najtežje. Ne pozabite na svoje prijatelje in vedno najдите čas zase, za sprostitev, zabavo.



Ko boste danes zapuščali našo šolo, pa le naredite velik korak. To bo en tak »korak naprej«, korak, ki vas pelje na novo pot v svet odraslih. Na tej poti ne pozabite na ljudi okrog vas, ostanite pošteni in iskreni tako do sebe kot do drugih.

V življenju vam želim izpolnitev vseh vaših želja. Vem, da ste dovolj pogumni, da jih izpolnite, zato se od vas poslavljam z besedami Abrahama Lincolna: »Nikoli, nikoli, nikoli in nikoli ne obupajte!«

Mateja Veličkovski Stopar, razredničarka

GENERACIJA 2012-2021

Drage sošolke in sošolci!

V devetih let našega potovanja je nastalo kar nekaj osnovnošolskih spominov. Teh naših skupnih in nepozabnih trenutkov je bilo zelo veliko in prepričana sem, da se jih bomo enkrat vsi skupaj spominjali.



Vsak izmed vas je res nekaj posebnega, zato si bom vsakega zelo dobro zapomnila:

Urška: rada pomaga in nam svetuje. Želim, da veš, da si super oseba, saj si zelo pozitivna in ne gledaš samo nase. Vedno si pripravljena pomagati.

Anej: ne bom pozabila, ko si Tii v 1. razredu po nesreči vrgel kocko v glavo.

Nik Dolšak: včasih malo pozabljiv, zaspan, a vedno dobre volje in vedno pripravljen na pogovor ter svetovanje. Si oseba, ki rada pomaga, svetuje in razume ljudi, kar ti bo zelo pomagalo, saj menim, da so te tvoje lastnosti v življenju zelo pomembne. Zelo dober si v košarki in vidim, da v tem zares uživaš.

Rene: zapomnila si te bom po tvoji zelo značilni hoji, kot bi porušil celotno Rusijo, zato smo ti dali vzdevek Rusija.

Rok: zelo dober pri biologiji, kemiji in naravoslovju.

Minea: si zelo organizirana, velikokrat si se jezila name, ko sem imela zelo razmetano mizo, medtem ko je bila tvoja vedno urejena in čista. Velikokrat si bila vodja razreda in nam dala komando, saj smo jo res potrebovali.

Tia: obožuješ igralca Toma Hiddlestona. O njem zagotovo že vemo vse. Si zelo dobra v tujih jezikih in rada nastopaš v raznih gledaliških predstavah in v tem si zares odlična. Skupaj sva preživeli veliko lepih trenutkov, ki jih ne bom nikoli pozabila.

Gal: zelo rad imaš svoj telefon in igranje igrice.

Larisa: vedno prijazna in polna pozitivne energije, kar te dela res posebno. Ko je tebi začelo primanjkovati energije, jo je tudi nam. Znaš poslušati in pomagati drugim.

Nik Železinger: ti si zelo zanimiva oseba, saj si bil večino časa, še predvsem v 9. razredu, na telefonu in to tudi med poukom. Poimenovali smo te GLAVCA, saj si zelo dober v matematiki, fiziki in logiki.

Valentin: ne bom pozabila, ko sva v 7. razredu pri sodobni pripravi hrane razlila maso za pecivo. Si zelo dober v šoli, saj hitro razumeš stvari in snov, kar pomeni, da se lahko hitro naučiš in da imaš veliko logike.

Vsem želim VELIKO sreče na vaši življenjski poti. Če pa boste kdaj kaj rabili, pa veste, kje me najdete. ZA VEDNO MI BOSTE OSTALI V LEPEM SPOMINU. Hvala, da sem lahko bila del tega čudovitega razreda. Nikoli ne obupajte in vedno verjemite vase.

Kot vsak razred smo tudi mi imeli nekaj vzponov in padcev, vendar smo na koncu vedno stopili skupaj in rešili naše težave. Mislim, da smo se drug od drugega veliko naučili. Med seboj smo sodelovali, pomagali drug drugemu in si vedno stali ob strani, prav to nas je držalo skupaj vseh 9 let.

Čeprav mislimo, da je to zdaj konec, to ni res. Vsak konec je tudi nov začetek, zato ni razloga, da bi se bali novih izzivov, ki nas čakajo v življenju.

HVALA VAM ZA TEH ČUDOVIH 9 LET IN PREPRIČANA SEM, DA SE BOMO KMALU SPET SREČALI IN NE BOMO IZGUBILI NAŠIH STIKOV!



Dragi učitelji, učiteljice ter gospod ravnatelj!

Radi bi se zahvalili vsem učiteljem, ki ste nas „prenašali“, nas naučili veliko novega in nas odlično pripravili na srednjo šolo. Včasih smo bili težki, a vedite, da nam boste vedno ostali v lepem spominu. Radi bi se zahvalili tudi razredničarkam, ki so nas spremljale skozi osnovno šolo: učiteljica Nina od 1. do 3. razreda, učiteljica Alenka v 4. razredu, učiteljica Špelca v 5. razredu, učiteljice Mateja, Tjaša in Valerija od 6. do 9. razreda. Še posebej pa bi se radi zahvalili naši razredničarki, učiteljici Mateji, ki nam je vedno stala ob strani, nas podpirala in nam bila vedno pripravljena pomagati. Naučila nas je tudi, da se dajo vse težave rešiti s pogovorom in tako smo skupaj rešili mnogo in mnogo težav. Prav tako bi se radi zahvalili učiteljici Valeriji, ki je bila v 8. razredu naša razredničarka. Vedno nas je podpirala in nam stala ob strani. Zahvaljujemo se tudi gospodu ravnatelju, ki nas je vedno navdal s pozitivno energijo in nas spodbujal.

NAJLEPŠA HVALA TUDI VSEM OSTALIM UČITELJEM TER USLUŽBENCEM CELE ŠOLE.

Aneja Roškarič

Vsaka stvar ima svoj začetek. Vsakemu začetku sledi konec. Tako kot smo leta 2012 prvič vstopili v osnovno šolo, jo letos, leta 2021, tudi zapuščamo. Medtem se je zgodilo ogromno dogodkov, s katerimi smo rasli in postajali to, kar smo.

Prvi šolski dan je seveda za vsakega nekaj posebnega. Prvič stopiš skozi tista velika, težka vrata tako opevane stavbe in sanja se ti ne, kaj vse te čaka v naslednjih devetih letih. Iz majhnih prvošolčkov, ki so v šolo hodili z rumenimi rutcami, smo zrasli v tretješolce, ki so se podili po šoli in bili najstarejši v prvi triadi. Sledila je druga triada polna nekih novosti in sprememb. V četrtem razredu smo bili ponosni, ker smo na urniku imeli tudi angleščino tako kot starejši učenci. V šestem razredu smo dobili novo razredničarko, ki smo jo lahko zapuščali in se sprehajali po šoli, ker smo vsako uro bili nekje drugje z drugimi učitelji. Ko smo prišli v tretjo triado, smo se iz otrok začeli spreminjati v najstnike. Zavedati smo se začeli, da bo kmalu konec našega skupnega šolanja in druženja.



Med nami je kdaj pa kdaj prišlo do nesporazumov. Reševali smo jih sproti in se iz njih tudi nekaj naučili. Predvsem strpnosti, ki je izredno pomembna za uspešno skupno sodelovanje. Vsaka stvar ima dobre in slabe strani. Kljub številnim različnim težavam smo se velikokrat imeli tudi lepo. Šli smo skozi zmage in poraze, sedaj pa smo pravzaprav vsi zmagovalci. Uspelo nam je! Poslovili se bomo, vsak od nas pa ima svoje načrte za prihodnost. Čaka nas novo življenjsko obdobje polno neznank. Pa vendar bomo ob sebi še vedno potrebovali naše starše, ki so nas spremljali in podpirali na naši poti do ciljev, nam stali ob strani, ko nam je bilo najtežje, ki so nam pustili, da sanjamo in uresničujemo svoje cilje.

Tudi vi, dragi učitelji, ste poleg staršev v našem življenju odigrali pomembno vlogo. Prenašali ste nas, ko smo bili še posebej naporni. Nas poleg staršev naučili, kaj je prav in kaj narobe, navajali ste nas, kako bo v resničnem življenju. Najbrž smo tudi zaradi vas zrasli v tako odgovorne devetošolce. Trud devetih let zagotovo ni bil zaman.

In kaj naj vam, dragi sošolci, zaželim za konec? Najprej dolge in nadvse sproščujoče počitnice. Odpočijte si in si naberite novih moči za podvige, ki vas čakajo v naslednjem letu. Potem pa seveda veliko uspeha v vašem nadaljnjem izobraževanju. Za vse držim pesti, da vam uspe postati to, kar si želite. Upam, da boste uspešno premagali vse težave, ki vam bodo stale na poti. Kot je zapisala Ann Landers: »Če bi me prosili, naj vam dam nasvet, ki se mi zdi najbolj uporaben za vse človeštvo, bi povedala naslednje. Pričakuj težave kot neogibni del življenja in ko pridejo jim z visoko dvignjeno glavo poglej naravnost v oči in jim reci. Večji sem kot ve. Ne morete me premagati.« Bodite vztrajni in pogumni.

Tu bi po vseh pravih moral stati zaključek. A kaj napisati za zaključek ob koncu? Vsak posameznik je osnovno šolo doživljal drugače. Ta konec bom za to izpustila. No, ne čisto izpustila. Konec oziroma zaključek prepuščam vam. Ja, vam, moji sošolci: Urška, Anej, Nik D., Rene, Rok, Minea, Aneja, Gal, Larisa, Nik Ž. in Valentin. Vsak naj po svoje zaključi to zgodbo, ki smo jo pisali skupaj. Vsak s svojimi mislimi, občutki, željami ... Poslovili se bomo. Tam v učilnicah med šolskimi klopki bo za vedno ostal delček nas. Generacije 2012–2021.

Tia Roškarič





URŠKA ČRNČEC

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Ljubica: "Sorry, I'm a little late."

NAJLJUBŠI PREDMET

Nemščina, likovna umetnost, slovenščina, glasbena umetnost.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

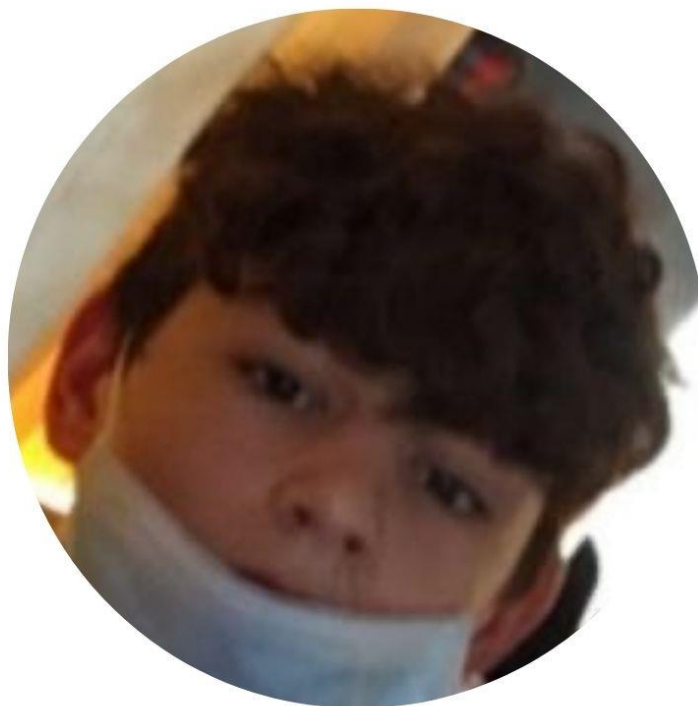
Učiteljice Mateja, Metka, Valerija in Nina.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Likovna. Zato, ker smo včasih končali po desetih minutah.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ko smo bili v Münchnu, smo punce popisale Ines, ko je spala.



ANEJ DIMNIK

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Polona: " Ne nabijaj, mali so za golom."

NAJLJUBŠI PREDMET

Tehnika in tehnologija.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učitelj Stanko.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Zoom ura SLJ, ker smo končali po petih minutah.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ko sem Tii v 1. razredu vrgel kocko v glavo čez cel razred.



NIK DOLŠAK

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

"Psssssst! Zdaj pa dovolj."

NAJLJUBŠI PREDMET

Šport.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Vsi učitelji.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Nemščina, ker nismo rabili imeti prižgane kamere.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Nikoli ne bom pozabil, ko me je v 3. razredu učiteljica Nina za 1. april nahecala naj grem h g. ravnatelju prosit za ptičje mleko in sem to tudi g. ravnatelju rekel, če ga lahko dobim. G. ravnatelj pa mi je rekel, da ga ne moremo dobiti, ker se je ptičji molznik pokvaril. Jaz sem to vzel resno in sem to povedal učiteljici. Učiteljica pa se je začela samo smejati.



RENE KNUPLEŽ

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

"Kaj ti se meni norca delaš?!"

NAJLJUBŠI PREDMET

Odmor.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učiteljica Valerija.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Slovenščina, ker je bila najkrajša.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Kako smo se med zoom testom pogovarjali in na koncu vsi dobili 5.



ROK KOLAR

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Loreta: "Na naši šoli je vse mogoče."

NAJLJUBŠI PREDMET

Nemščina.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

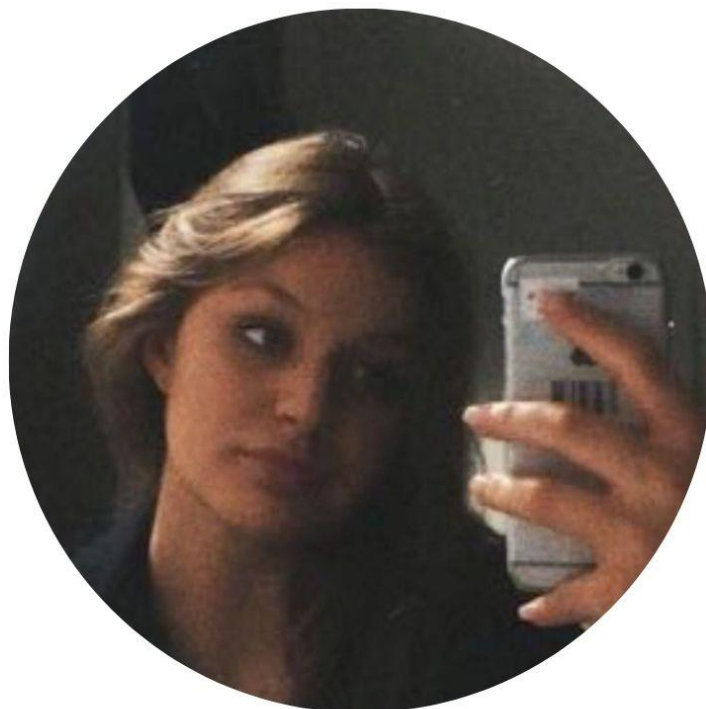
Vsi učitelji.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Kemija, ker smo si ogledali veliko videov.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ko smo bili v Poreču, sem Niku D. razlil vodo po glavi.



MINEA LUKIČ

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica: "Minea! Obrni se naprej!"

NAJLJUBŠI PREDMET

Nemščina.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učiteljica Valerija.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Razredna ura, hitro se je končala.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ne bom pozabila, da sem v 5. razredu Aneja in Valentina ovila v preprogo. Na koncu sta bila onadva kriva.

V 9. razredu je Nik Dolšak pri uri geografije iskal Celje pri Ljubljani.



ANEJA ROŠKARIČ

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Barbara: " Zakaj pa že pospravljate, nismo še končali."

NAJLJUBŠI PREDMET

Slovenščina.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Vsi učitelji, saj so nas vsi veliko naučili in nas odlično pripravili na srednjo šolo.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Slovenščina, ker smo po navadi po 10 minutah končali.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ne bom pozabila:

- ko smo pri učitelju Stanku vsako uro dobili veliko domače naloge in skoraj vsako uro tudi oceno,
 - ko sva z Valentinom razlila maso za pecivo pri SODOBNI PRIPRAVI HRANE,
 - ko je v 5. razredu Nik D. rekel Larisi, da je imela premalo napak na predstavitvi, mislil pa je ravno obratno.
- Zagotovo je bilo naših skupih, smešnih, zabavnih in nepozabnih trenutkov še veliko več. Prepričana sem, da se bomo enkrat vsi skupaj spominjali teh lepih spominov.



TIA ROŠKARIČ

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Helena: "Imate vsi zemljevide?"

NAJLJUBŠI PREDMET

Kemija.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Vsi učitelji.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Fizika, saj sem pri vsaki uri dobila 5 za sodelovanje.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Nikoli ne bom pozabila:

- ko smo bili v šoli v naravi in je imela Larisa rojstni dan. Naredila sem ji darilo in je bila tako vesela, da se je od veselja jokala.
- ko sva Nik D. in jaz skupaj hodila peš domov.



GAL STUMBERGER

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Barbara: " Zakaj pa že pospravljate, nismo še končali."

NAJLJUBŠI PREDMET

Zgodovina.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učiteljica Metka.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Slovenščina, saj je učiteljica prej končala.



LARISA ŠKERLAK

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učiteljica Ljubica: "Bom ti jaz dala ka te češ".

NAJLJUBŠI PREDMET

Likovna umetnost.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učiteljice Mateja, Metka, Valerija...

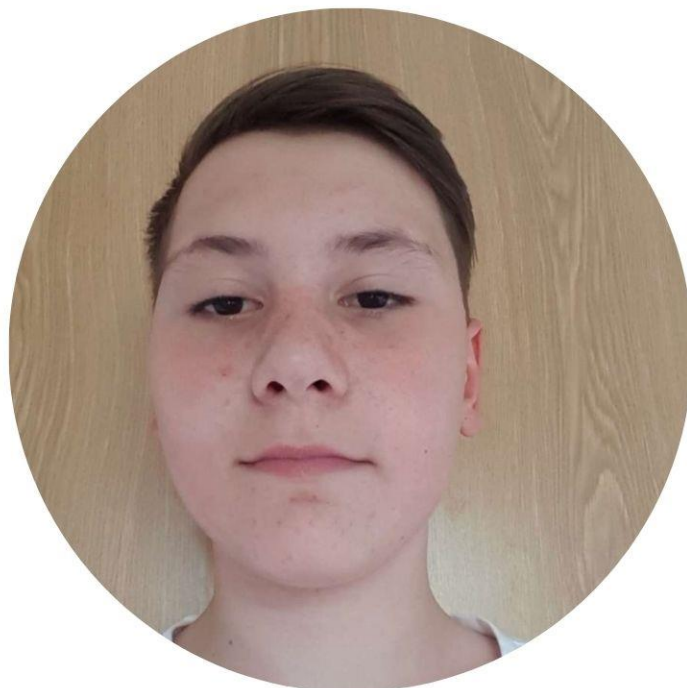
NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Lum, ker je bila zelo kratka.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Nikoli ne bom pozabila, ko sem v 5. razredu sredi MAT, rekla: "Jaz sem Pink Panter!". In vsi smo se začeli smejati.

Ne bom pa še pozabila, ko smo bili v Münchnu in sem Tii kupila nagece. Tie pa nikjer ni bilo in sem jih morala sama pojesti.



NIK ŽELEZINGER

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učitelj Stanko: "Minus."

NAJLJUBŠI PREDMET

Šport.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Učitelj Stanko.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

SLJ, ker nas je dostikrat učiteljica spustila prej.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ko je Nik Dolšak v šolo prišel s torbo na hrbtu in je mislil, da jo je pozabil ter se začel jokati približno 10 min, potem pa ugotovil, da jo ima na hrbtu.



VALENTIN ŽMAK

NAJBOLJŠA IZJAVA UČITELJA/ICE

Učitelj Stanko: " Ko preštejem do 3, če niste vsi tiho, vsi dobite minus!"

NAJLJUBŠI PREDMET

Razredna ura.

UČITELJ/ICA, KI TI BO VEDNO OSTAL/A V SPOMINU

Vsi učitelji.

NAJBOLJŠA ZOOM URA IN ZAKAJ?

Slovenščina, ker smo po 5 minutah že bili konec.

TRENUTEK, KI GA NE BOM POZABIL/A

Ne bom pozabil, ko sva jaz in Rene na WC napolnila kondom z vodo, ker sva ga hotela vreči skozi okno. Ravno ko sva ga hotela vreči, je počil in nastale so poplave. Učiteljica je prihitela na WC, naju je skregala in sva morala celo uro čistiti stranišče in tako nisva bila pri pouku.

NEPOZABEN KONČNI IZLET V LJUBLJANI

Končno je prišel naš težko pričakovan dan, naš zadnji izlet v 9. razredu oz. v osnovni šoli. V petek, 11. 6. 2021, smo se učenci 9. razreda z učiteljico Matejo, učiteljico Valerijo in učiteljico Tjašo odpravili na končni izlet.

Naša pustolovščina se je začela že ob 8.00, ko smo prišli v šolo. Odpravili smo se na slovenski tradicionalni zajtrk ter ob 8.30 krenili izpred šole. Med potjo smo se pogovarjali, poslušali glasbo ter se družili med seboj. Naša prva dogodivščina je bila Escape room (soba pobega). Tam so nam razložili pravila igranja. Razdelili smo se v dve skupini in vsaka je odšla v svojo sobo. Cilj igre je bil, da se karseda hitro rešimo iz sobe. To je uspelo obema ekipama. Mi smo imeli veliko sreče, saj smo končali 5 sekund pred koncem. Igra je bila zelo razburljiva, zanimiva in zabavna. Naslednji na vrsti je bil karting. Razložili so nam pravila. Razdelili smo se v dve skupini in 10 minutna vožnja se je začela. Bila je zelo zanimiva in polna adrenalina. Za nekatere izmed nas je bilo to nekaj novega. Vsem je šlo zelo dobro, še posebej Valentinu, ki je bil najhitrejši, vendar drugi niso dosti zaostajali za njim. Po končani vožnji smo se odpravili na paintball. Oblekli smo se v uniforme, si nadedli čelade, vzeli paintball puške ter se podali v igro. Bilo je zelo razburljivo, a hkrati zelo zanimivo, saj je bila ta izkušnja za nekatere izmed nas nova. Od vsega adrenalina, ki se nam je dogajal skozi dan, smo nekateri postali že kar lačni, zato smo se odpravili v McDonald's. Kasneje smo se lahko za 2 uri in pol odpravili v BTC, kjer smo nakupovali, raziskovali ter se družili med seboj.

Naš razburljiv dan je žal zelo hitro minil in na žalost je že šel proti koncu. Ob 17.30 smo se morali odpraviti na avtobus.

Zame je to bila zelo zanimiva in razburljiva izkušnja, ki si jo bom zagotovo zelo dobro zapomnila. Mislim, da smo postali še bolj povezani med seboj. Ustvarili smo veliko spominov in polno čudovitih trenutkov, ki nam bodo za vedno ostali v lepem spominu. Ta dan je bil res nekaj posebnega in vesela sem, da sem ga lahko preživela z mojimi sošolkami, sošolci ter učiteljicami, ki so nas spremljale in podpirale. Hvala vam za ta čudovit dan, ki mi bo za vedno ostal v spominu.

Aneja Roškarič

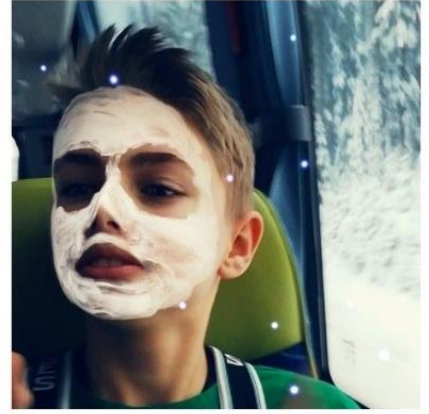
Tudi to smo mi:

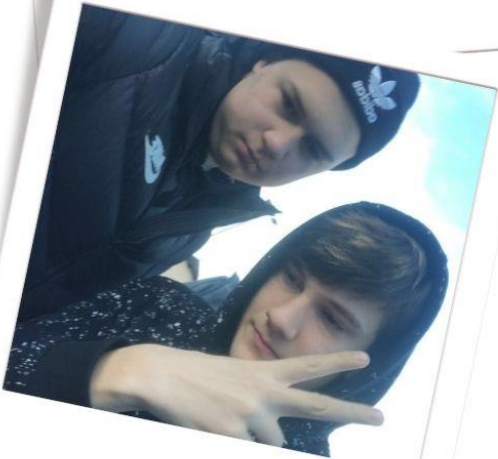
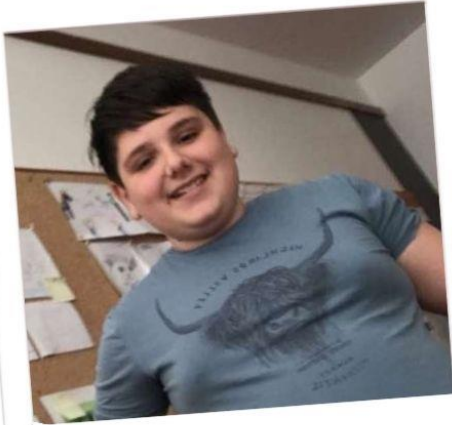


GENERA 2012-21 CIJA









Učeti in ustvarjalnost prvošolcev:

V ŠOLI NAM JE LEPO

V šoli mi je lepo, ker ...

se učimo in se z Binetom šaliva (Naj),

imam prijatelje in se z njimi igram ter spoznavam nove knjige (David),

delamo naloge (Samo),

hodimo na sprehode in v telovadnico ter gledamo televizijo pri učiteljici Valeriji (Mia),

se zunaj igramo (Minorio),

imam prijateljice in se vsak dan z njimi igramo v telovadnici, Nial in Mia sta moji najboljši prijateljici (Eni),

hodim v knjižnico in si izposodim knjige o Pasjem možu, lahko igram nogomet s Samom (Bine),

se učimo računati in nam učitelj Stanko pokaže Titanik (Evin),

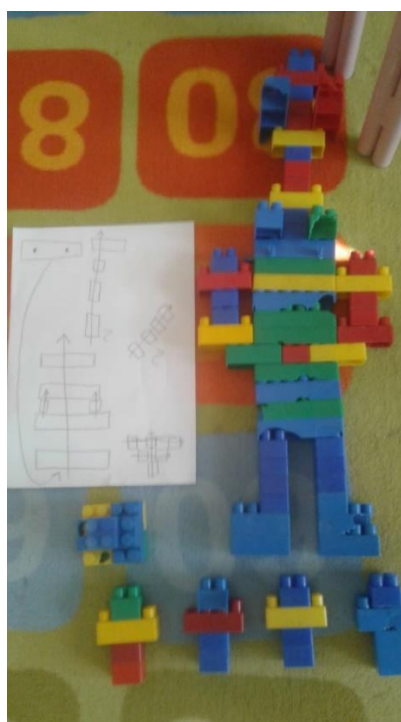
imamo prijazne učiteljice in učitelje, s sošolkami se igramo v telovadnici in veliko pojemo (Nial),

se učimo in beremo (Tristan).

VELIKO SMO SE NAUČILI

Naučili smo se brati, biti prijazni, veliko nalog, pisati in brati z malimi tiskanimi črkami, abecedo, da so črke pomembne, delati, ubogati in poslušati učiteljice, poslušati drug drugega, da ne smemo krasti in skrivati stvari, govorno nastopati, različne likovne tehnike ...

RAZVIJALI SMO NARAVOSLOVNO, MATEMATIČNO IN FINANČNO PISMENOST





Z JURIJEM MURIJEM SMO BILI V AFRIKI

Juri se ni želel umivati. Domislil si je, da gre v Afriko. Najprej je jahal kokoš, nato je poletel z galebom. Ampak Afrika je daleč od Slovenije. (Samo Turinek)

Tam je srečal noja, nosoroga in druge živali. Zabaval in norčeval se je. Slon ga je zato poškrpil z vodo. (Minorio Ivanovič)

V Afriki mu je dobro šlo. K opici je hodil na mlečno kavo, k levu po meso, noj mu je pekel jajce na oko, žirafa mu je z neba potegnila zvezdo. (Naj Pavalec)

Črnci so ga naučili, da se mora umivati. (Evin Mujezinovič)



Samo Turinek



Nial Silič



David Čančer



Mia Roškarič



Tristan Maček



Naj Pavalec



Praskanke iz prvega razreda

Vtisi in ustvarjalnost drugošolcev:

Letos je bilo tudi v drugem razredu prav posebno leto. Malce drugačno kot sicer, a se nismo pustili motiti pri našem delu.



Tako smo bili ulični umetniki ...



... včasih obdani s cvetjem ...



... spet drugič smo peli s srcem ...



... bili raziskovalci in pustolovci.



Znali smo se tudi pozabavati.

Najraje smo pa ustvarjali. Tukaj so naše umetnine.



Ustvarjalnost tretješolcev:

Teden otroka

Ustvarjalnost tretješolcev

V ponedeljek smo šli na kmetijo Valdek. Tam smo videli veliko živali. Najbolj so mi bile všeč kose in raze. Videli smo tudi lame. Živali so počele različne stvari, osli in alpake so jedli travo, raze so plavale, pujsi so jedli jabolka. Bilo mi je všeč vse kar so počele živali. Zelo prijazni so bili konji, saj so se nam pustili božati. Polni dobrih vtisov smo odšli maršaj v šolo in potem domov. Za mene je bil to najlepši dan v tednu otroka.



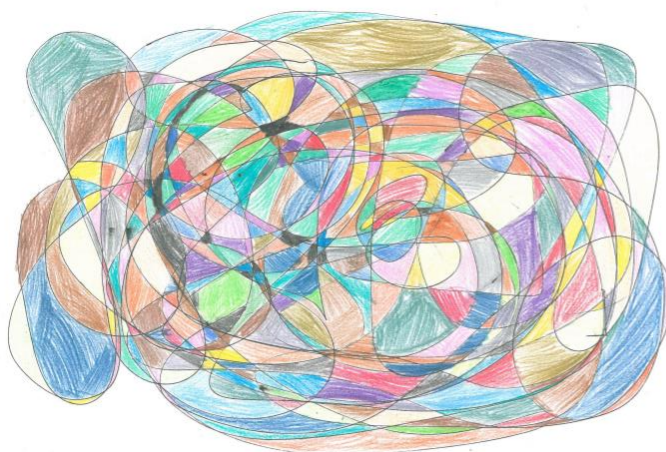
Ustvarjalnost tretješolcev

V ponedeljek smo se odpravili na kmetijo Valdek. Sprejela nas je Ana. V prvi ogradi smo božali osličke. V drugi ogradi se je Ana igrala s kobilčkom. Prinesla nam je kokoško, da smo jo pobožali. Najbolj nenavadne živali so bile alpake in lame. Ko sem jih božala in hranila sem imela zelo čuden občutek. Če nikoli nisem božala tako mehke živali. V južni Ameriki lame in alpake uporabljajo za volno, meso in prenašanje tovora. Videli smo še sijetnansko prašiča Franca in Lirko, kanje, oslice in raze. Poseter je zelo urejeno. Bila sem zelo vesela, ker sem videla vse te živali.

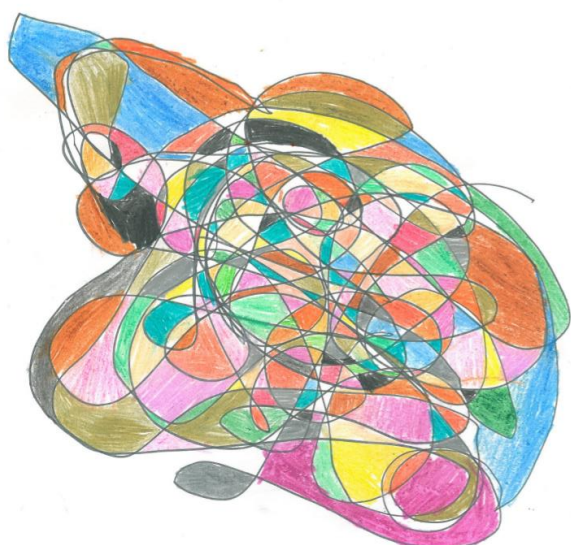
Tit in Nana Zupanič



Miha Lešnik



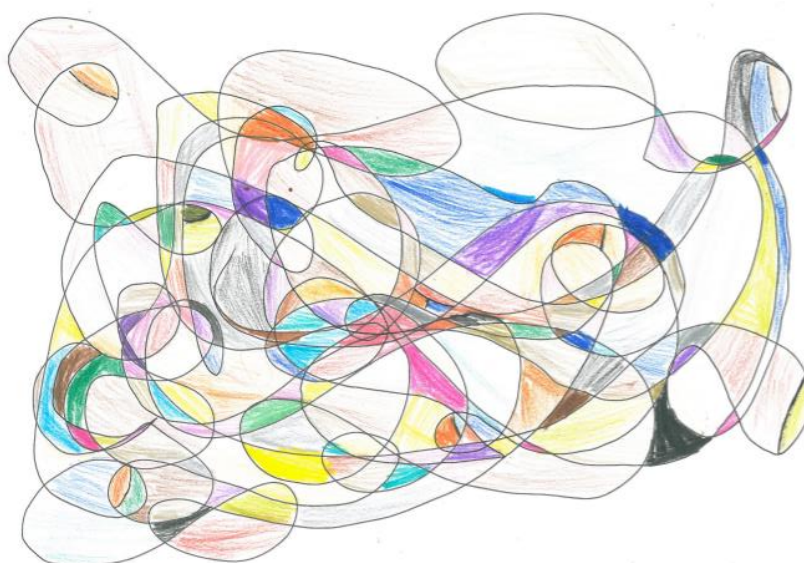
Enej Gorjup



Zoja Bohl



Ela Isufi Šnofl



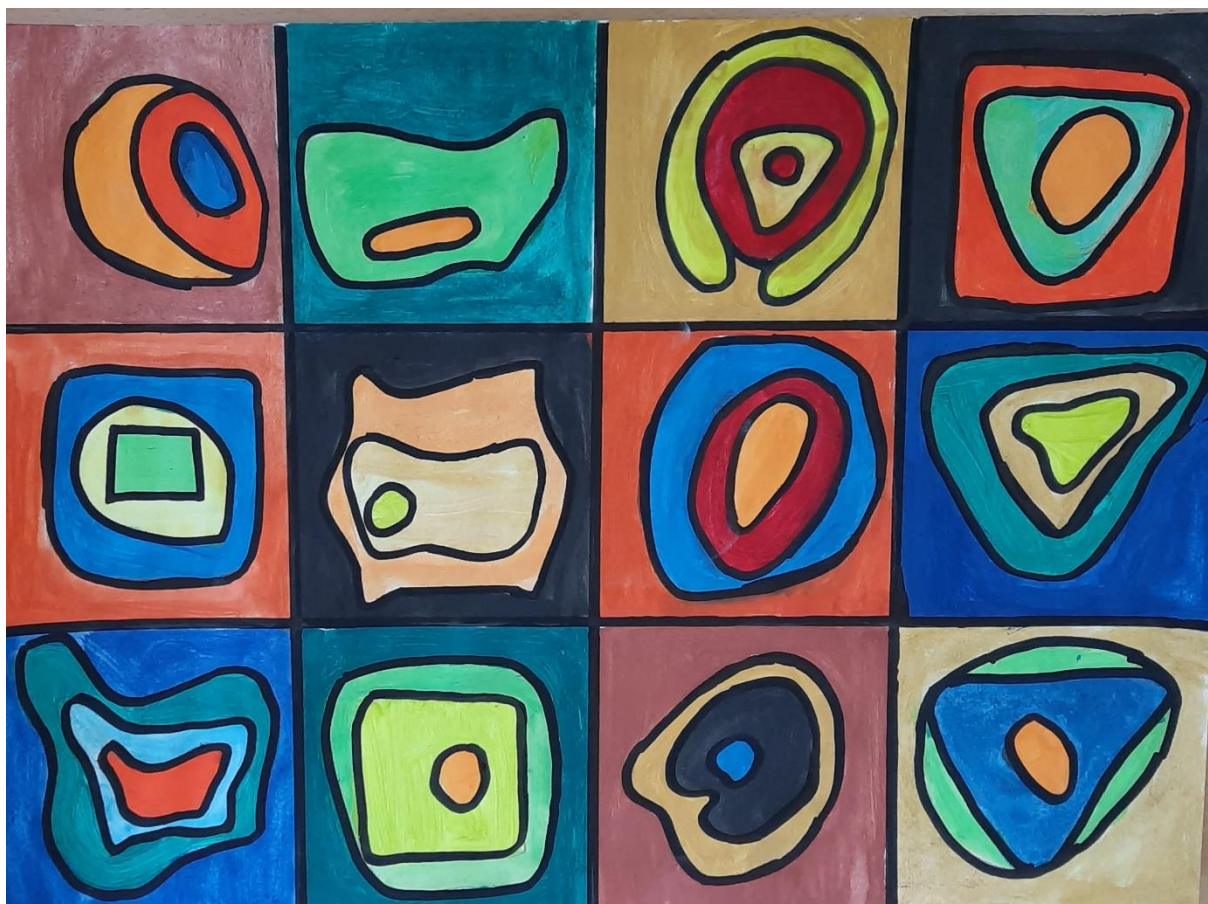
Loti Emanuela Pungerčar

Vtisi in ustvarjalnost četrtošolcev:

ČE STARŠI NE BI HODILI V SLUŽBO

Nekega dne, ko sem se prebudil, mi je mama povedala, da se je župan mesta odločil, da starši ne rabijo več hoditi v službo. Začuden sem mamu vprašal, kje bomo dobili denar. Povedala mi je, da so blizu nas odkrili nahajališče nafte. Pri vsaki hiši so tako dobili dovolj denarja za preživetje. Vsako jutro smo lahko v miru pojedli zajtrk in se ves dan skupaj igrali. Zvečer nikoli nismo imeli ure za spanje. V šolo smo hodili le ob ponedeljkih dopoldan. Ocen nismo imeli. Edina predmeta sta bila računalništvo in šport. Takrat je bilo vsem lepo.

Noel Silič



EVA JARC

MEDVED POMAGA NAJTI ČUDEŽNO ZDRAVILO

Živela je bolna mama, ki je ležala že 9 let. Imela je tri deklice in tretja je bila nekoliko neumna. Nekega dne se je odločila, da pošlje prvo hčerko po zdravilo. Dala ji je 200 goldinarjev, a hčerka je vseh 200 zapravila in domov prišla praznih rok. Nato je poslala drugo hčerko in ji dala 400 goldinarjev, a tudi ta je vseh 400 zapravila in se domov vrnila praznih rok. Nato je poslala tretjo hčerko in ji dejala: »Čeprav vem, da tudi ti ne boš prinesla zdravila, saj ga tudi tvoji pametnejši sestri nista, ti vseeno dam 600 goldinarjev, pa bo, kar bo.« Tretja hčerka je šla po čisto drugi poti kot ostali dve. Pri studencu se je napila, ulegla in za hipec zaprla oči. Naposled je prišel medved in ji rekel: »Ne leži kar tako na tleh, mlada dama, se boš še prehladila. Slišal sem, da iščeš zdravilo za očeta. Lahko ti pomagam.« Deklica je vstala in dejala: »Zelo bi bila hvaležna vaše pomoči.« Medved jo odpelje naravnost do gradu in reče: »Ko boš vstopila v grad, boš zagledala ptiča kavrana. Zgrabi ga in teci, kolikor te noge nesejo in dobro ga drži, če ti pobegne, pozvoni, in zbudili se bodo ljudje in te ujeli.« Deklica je šla v grad, pograbila ptiča in pobegnila domov. Ptič bolni mami ni pomagal. Tretja sestra se je odpravila iskati boljše zdravilo. Spet je srečala medveda in ta ji je rekel: »Pridi z mano. Mislim, da poznam boljše zdravilo.« Deklico je odpeljal do gradu. Rekel je: »Pojdi v grad h kraljevičevi postelji in ga zgrabi ter ga ne izpusti, pa če še tako zelo prosi.« Deklica je šla h kraljevičevi postelji in zgrabila kraljeviča in ta ji je rekel: »Prosim, mlada dama, izpustite me, samo da se uredim, saj je nesprejemljivo, da sem v družbi take lepe gospodične tako oblečen.« Tretja sestra ga je seveda izpustila, a on je pozvonil in deklico so ujeli. Medved je dolgo čakal in kar zdelo se mu je, da se je nekaj zgodilo. Šel je poiskat deklico in jo rešil iz ječe. Stekla sta do kraljeviča in zbežala domov. Vendar tudi to zdravilo ni pomagalo. Tretja sestra se je ponovno odpravila iskati boljše zdravilo. Spet je srečala medveda in ta je rekel: »Sledi mi in prepričan sem, da bo tvoja mama v hipu zdrava.« Deklica mu je sledila. Peljal jo je do kraljevskega hleva in dejal: »Tu notri je 12 konjev. Ti pa vzemi najlepšega, ki je za vrati desno.« Deklica je naredila točno to in z njim odjezdila naravnost domov. Starejši sestri sta videli, da galopira proti njima. Najstarejša je rekla: »Najina neumna sestra je bila bolj pametna od naju in je iskala zdravilo. Najbolje bo, če jo ubijeva, da nama ne bo več v napoto.« Ko sta jo ujeli, sta si rekli, da je ne bosta ubili, ker sestra je pač sestra. Zavezali sta jo in konja odpeljali domov. Nato je medved prišel k mlajši sestri in jo rešil vrvi. Ko je le-ta prišla domov, je bila mama še vedno bolna. Komaj pa je prestopila hišni prag, zapoje ptič, zahrže konj v hlevu, zasmeje se kraljevič in mama vstane zdrava iz postelje.

Eva Jarc

Reši sudoku. V vrstah, stolpcih in v kvadratih se slike ne smejo ponoviti.

Izreži slike in jih prilepi na pravo mesto.



Reši rebuse.



1 2 3 4 + mat



1 2 3



~~1~~ 2 3 4 ~~5~~ 6 7



1 2 3 4 5 6 7 + na



1 2 3 4

1=L

3=G

AVTOR: TINO OROŽ



EMA TURINEK



EVA JARC



EVA JARC



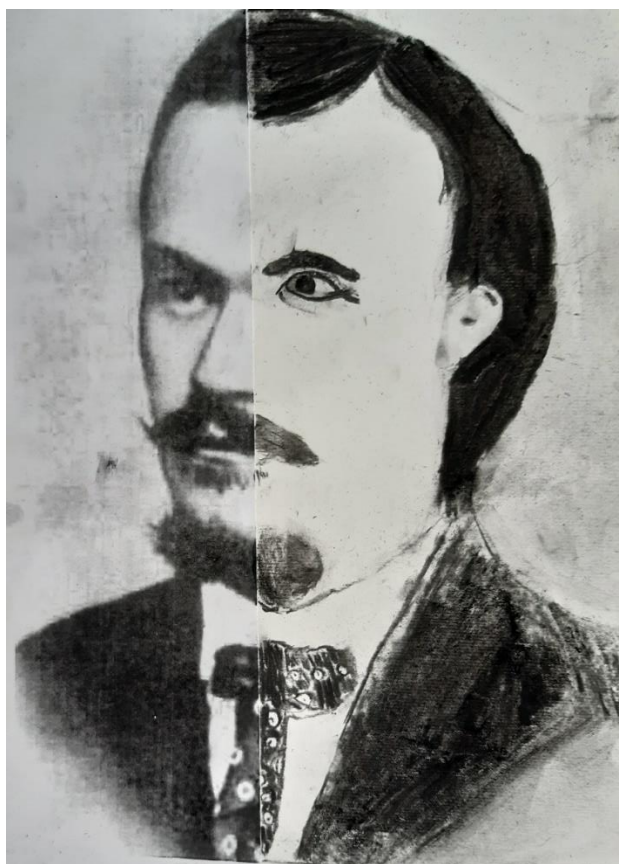
NEJC ŠUMENJAK



TINO OROŽ



ROK MAJAL



TINO OROŽ

Vtisi in ustvarjalnost petošolcev:



Zoja Muršec Kodela



Alea Mujezinović



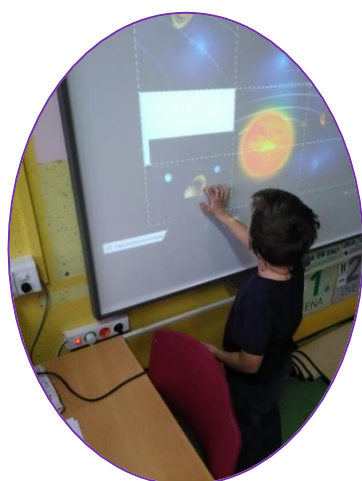
Žan Požgan



Emo Mojca Špes

UTRINKI iz jutranjega varstva in podaljšanega bivanja

Za učence 1. razreda je vsak dan od 6.00 do 8.00 organizirano jutranje varstvo. Jutra so namenjena druženju, družabnim igram, ustvarjanju, raziskovanju itd.



Podaljšano bivanje je namenjeno učencem od 1. do 5. razreda in je organizirano vsak dan do 16.00. Po uri za domače naloge in učenje (13.00-14.00) je čas namenjen sprostitvi, igri, športnim aktivnostim, druženju, ustvarjanju in počitku.



Ana Šmidhofer

S kolebnico okrog sveta

Med šolo na daljavo je bilo večini učencev dolgčas, saj se nismo mogli gibati. Zato smo se odločili, da gremo s kolebnico okoli sveta.

Na začetku je bil cilj 7. razreda, da skačemo na vrh Mount Everesta (8848 m), medtem ko je 6. razred želel prispeti v Vladivostok v Rusiji (11 197km). Vsak poskok je bil vreden 1 m oziroma 1 km. Vsi smo bili zelo zagreti in vsi smo redno skakali čez kolebnico. Nekateri so skakali zjutraj, drugi pa zvečer in kmalu smo skupaj dosegli naš cilj. Toda želeli smo si več, zato nam je učiteljica Polona zadala nov izziv. S kolebnico smo morali skakati tako dolgo, dokler nismo po ekvatorju prispeli okoli sveta (40 075 km).

18 učencev je skupaj naredilo 100 249 poskokov. Vsak je prispeval po svojih zmožnostih.

Pot je trajala en mesec. Bila je naporna, a smo v njej zelo uživali. S tem izzivom smo izzvali tudi druge sošolce, saj smo v 7. razredu na začetku skakali samo štirje. Tako nam je po dobrem mesecu uspelo priti do konca.

V športnem izzivu smo vsi zelo uživali, saj smo »športali« na zelo zanimiv in zabaven način. Naučili smo se, da moraš vztrajati, če želiš nekaj osvojiti. Nismo obupali in splačalo se je.

Komaj čakamo na nove športne izzive.

Nejc Škerlak in Zala Majal, 7. razred

Vtisi učencev 6. razreda:

Meni je bilo skakanje s kolebnico super, vendar je bilo zelo naporno. (Evita)

Meni je bilo naporno, vendar zabavno. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali okoli sveta. (Tinej)

Jaz sem v enem dnevu naredila največ 1564 poskokov. Bilo je naporno, a mi je uspelo. (Klara)

Skakanje mi je bilo všeč, ker smo ostali aktivni. (Zala)

Pri skakanju s kolebnico je bilo naporno in zabavno. Zabavno je bilo, ker sem se ukvarjala s športom in naporno, ker sem morala vsak dan skakati. (Vanesa)

Semena sprememb

PROJEKT »SEMENA SPREMEMB«

Kako lepe besede prenesti v resničnost? Skupaj. In vsak pri sebi. Da znamo prihodnost vzeti v svoje roke, ko vsak prispeva svoj mali del, lahko ustvarimo velike zgodbe. Naredimo velike spremembe. Začeti je treba pri najmlajših ...

V letošnjem šolskem letu smo z učenci 3. in 4. razreda sodelovali v projektu »Semena sprememb«, s katerim želimo razvijati in ponotranjiti vrednote iz vizije za uravnotežen trajnostni razvoj Slovenije.

Cilji projekta so:

- razvijanje osebnih kompetenc otrok za aktivno državljanstvo,
- razvijanje odgovornosti do sebe, drugih, narave in družbe, v kateri živimo,
- spodbujanje samoiniciativnosti in proaktivnosti.

Oglejte si nekaj utrinkov iz naših srečanj ...





Mentorica: Tjaša Peček

Vseslovensko petje s srci

V petek, 23. 4. 2021, je med 10.00 in 11.00 potekalo Vseslovensko petje s srci. Naša šola se je projekta udeležila od vrtca in do 9. razreda, torej vsi.

Prepevali smo znane slovenske pesmi in se zraven tudi zabavali. Nekateri, predvsem mlajši učenci in vrtec, so zraven tudi zaplesali. S tem smo dokazali, da spoštujemo slovenski jezik in slovensko pesem. Ponosna sem na vse, ki so prepevali in vse mentorice, ki so pesmi "izpilile." **Želim, da se ta tradicija na šoli nadaljuje, saj pripomore k temu, da slovenska pesem in jezik nikoli ne bosta izumrla.**

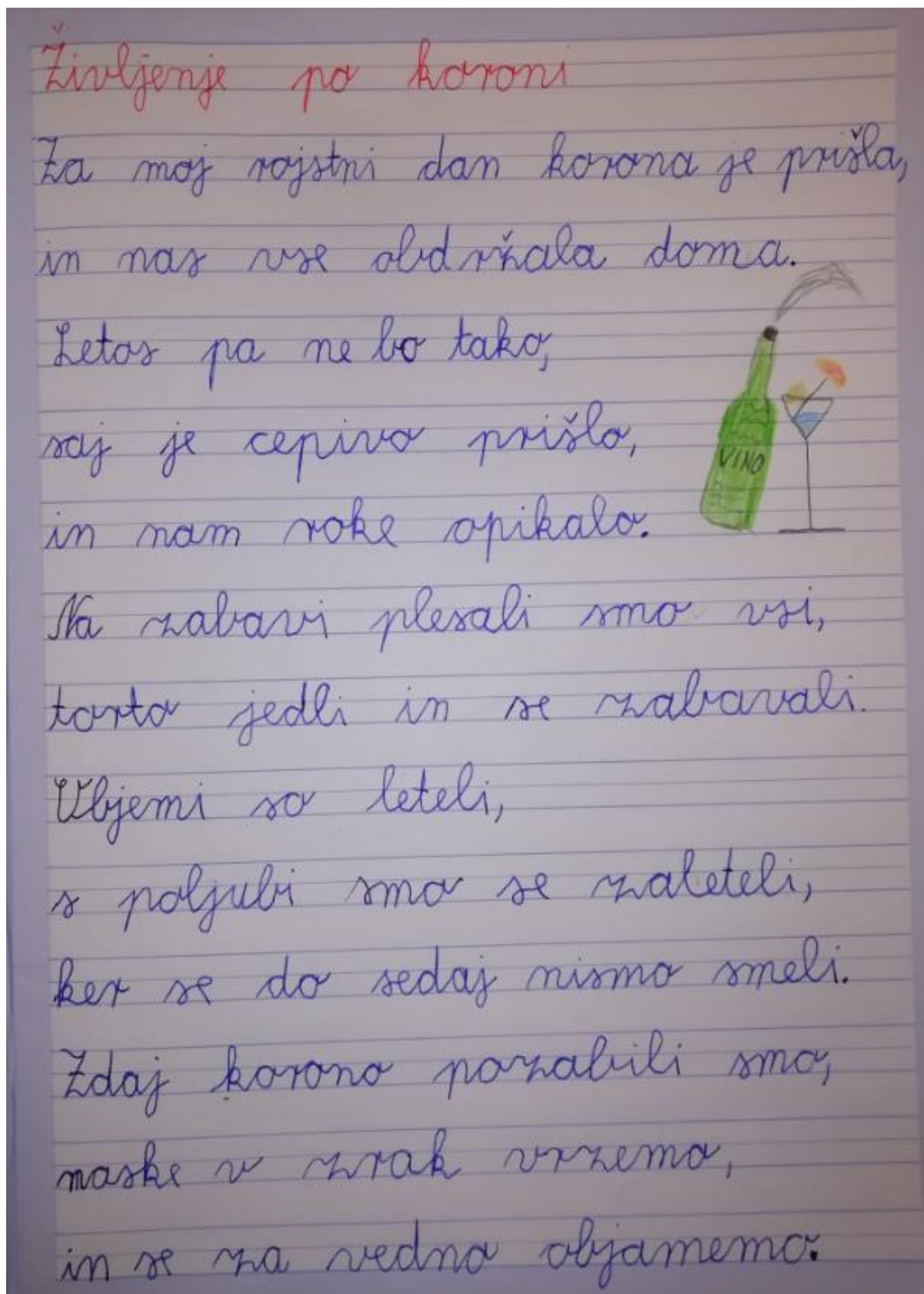




Zapisała: Valerija Vreča
Fotografije: Alen Krajnc

Prešernov natečaj

Mladim ustvarjalcem niti korona ne pride do živega. Tudi letos so se izkazali na šolskem Prešernovem natečaju.



Nana Zupanič, 3. razred

Življenje po koroni

Končno korona je odšla,
zdaj veseli smo vsi.



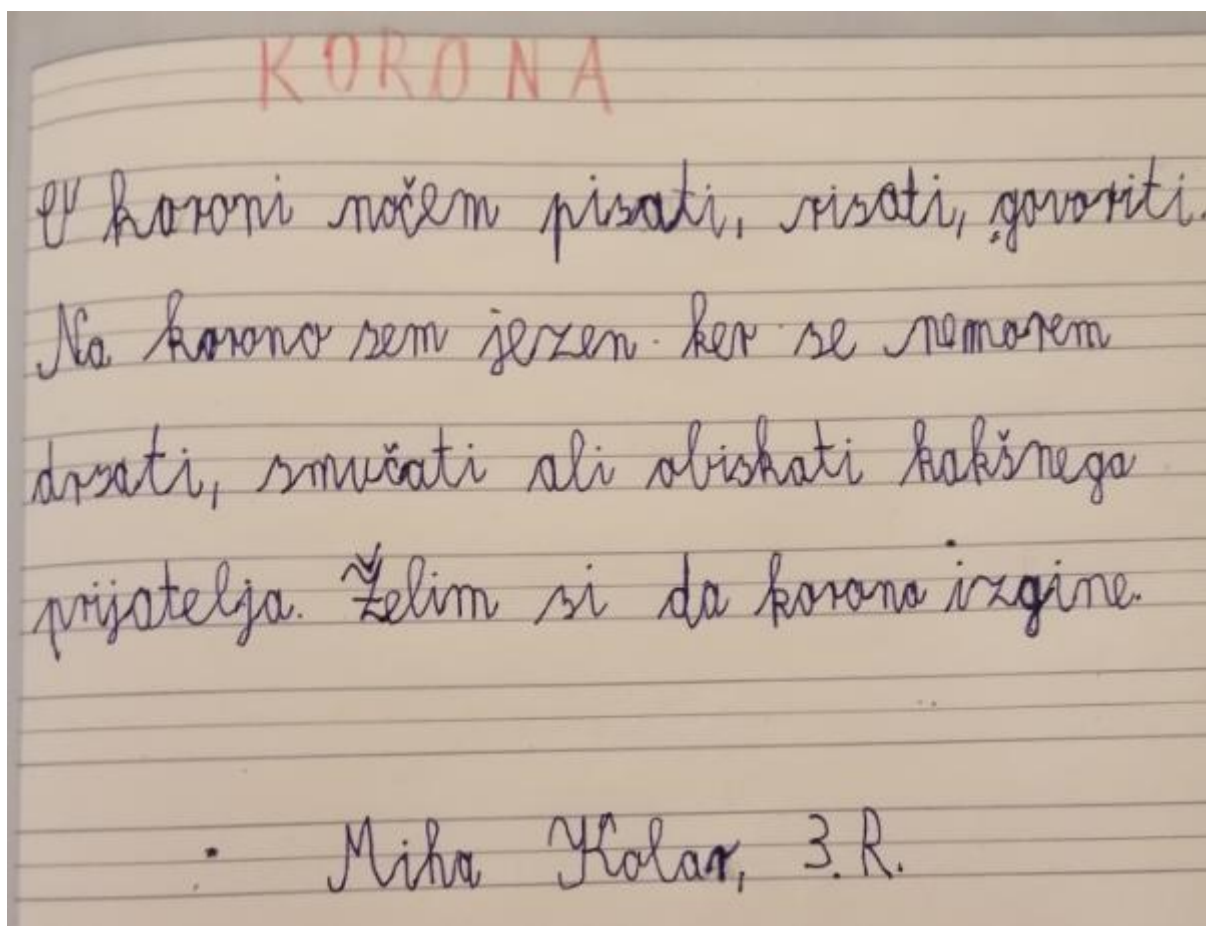
Spet kavarne odprejo svoja vrata,
učencem se v šole mudijo.

Hitro maske vzamemo v smeti.

Korona je bila huda reč,
a smo jo vrgli v peč.



Spet v tople kraje bomo odšli,
na letalu plesali vsi,
odhod korone proslavili
in se skupaj z stewardesami napili,
hip, hip hurra, da je korona odšla.



ŽIVLJENJE PO KORONI

Smo v času korone. Šole so zaprte, vrtci so zaprti. S sošolci se ne vidimo, se ne družimo, se ne igramo. Pouk poteka na daljavo preko zooma, starši so naši učitelji. Pogrešamo sošolce, učiteljico Nino in naše druženje. Vse se je naenkrat ustavilo.

Veselim se dneva, ko bo korona minila, ko ne bo več potrebno nositi mask, stopili bomo spet v šole. Vse bo spet potekalo normalno, bolj umirjeno in veliko lažje. Spet se bomo lahko normalno učili z našo učiteljico Nino, ki nam veliko boljše in lažje razloži naloge kakor starši doma. Po televiziji ne bodo več predvajali poročil o koroni in o okužbah. Govorili bodo o veliko lepših in bolj prijetnih stvareh. Otroci bomo spet nasmejani tekli na šolsko igrišče, kjer se bomo igrali, razgibali in brez skrbi in strahu sproščeno družili.

In vse to brez maske.

Ela Isufi Šnofl, 3. razred

SVET IN ŽIVLJENJE PO KORONI



**Korona virus nam skoraj leto dni teži,
z njim se moramo ukvarjati vsi!
Druženja in aktivnosti s prijatelji lahko le sanjamo,
ter v mislih teto Korono odganjamo.
Šole zaprte, pouk na daljavo,
že dolgo nič novega ni stopilo v veljavo!
Kot bi se čas ustavil
in nas malo k sebi spravil.
Bližnji in družina so naše bogastvo,
kar smo mogoče pozabljali vsi,
ljubezen, toplina in potrpljenje bodo
kmalu pripomogli,
da se bomo lahko objeli kot pred meseci!
Jasno je, da smo mi Korona otroci,
takšnih še ni bilo,
upamo pa lahko, da s sveta čimprej preženemo
to našo zlo-KORONO!**



Lara Lovrenčič, 4. razred

Kakšno bo življenje po koroni?

Naša življenja so se spremenila v času epidemije koronavirusa. Ni več sprehajanja kdove kam, ni več druženja, svobodnega gibanja, praznovanj ... Sprejemamo vsakodnevna opozorila, prepovedi in omejitve ter se učimo, kako začeti znova, drugače in živeti z virusom ... Čakamo na možnosti in priložnosti, da lahko odpremo svoja vrata ... Kakšno bo življenje se tudi meni poraja misel? Bo dobro, bo slabo, bo nekaj vmes, bo vse po starem ...?

Niti v sanjah si nismo predstavljali, da se bo naše življenje v času korone tako spremenilo. Pred tem nismo vedeli, koliko pomeni svobodno gibanje, druženje, praznovanje ...

Vem, da življenje zagotovo ne bo enako, saj bomo ljudje veliko bolj previdni, nezaupljivi do neznancev, ne bomo si podali rok in obrnjeni bomo vsak k sebi. V hišo ne bomo spuščali vsakogar, ki ga poznamo. Skrbeti bomo morali za higieno, previdni bomo in ostali doma, če bomo bolni, ne samo zase, ampak tudi za dobro drugih, najbližjih, svojih vrstnikov, učiteljev in vseh, ki jih srečujemo ...

Upam, da bo po koroni vsaj nekaj po starem in bo življenje bolj normalno. Da bodo police trgovin krasile lepe stvari in bo nakupovanje lažje. Želim si odprte šole in srečanja s svojimi sošolci in učitelji.

Največja vrednost pa bo učenje v živo.

Slišati želim zvoke letal in s tem misliti na čudovita potovanja. Želim si, da bi obiskali najrazličnejše koticke Slovenije in sveta, da bi hodili na nepozabne izlete, spoznavali nove kraje, ljudi in njihove običaje. Želim si, da bi lahko šli v kino, na pokovko in sok, na bazene in neskončno dolge tobogane, pa v živalski vrt in k bolj oddaljenim znancem.

Korona je prinesla tudi nekaj dobrega, saj si je z zaprtjem prometa narava zelo opomogla. Skozi naša okna sem videla lisice, srne, podlasice in slišala petje taščic in siničk ... To je vsaj za mene prečudovito. Želim si, in hkrati upam, da bomo spoštovali naravo, ki nam ponuja zaklade življenj v vseh barvah, velikostih in mogočnostih.

Če me kdo vpraša, kaj sem jaz pogrešala v času drugačnega življenja najbolj, mu odgovorim tako:

»Pogrešala sem vsega po malem, a najbolj odbojko. Komaj čakam, da se začnejo treningi, saj imam tam najboljše prijateljice. Skrbi jih in mar jim je zame. Tukaj ni zapovedi in pravil, je iskren pogovor, ekipni duh in borba v težkih časih. Seveda sem okrepila svoje znanje v vseh modernih aplikacijah in virtualnem svetu, si z njimi dopisovala in se pogovarjala. Vendar to ni isto. Smo ljudje in potrebujemo trepljaj po ramenu, smeh, objem, roko, ki pomaga in ramo, ko je težko. Sedaj znam še bolj ceniti prave prijatelje, saj tisti pravi ostanejo tudi sedaj, ko je vse omejeno. Tako kot pravi pregovor: Pravega prijatelja spoznaš v nesreči in ostane za vedno. Lahko rečem, da koronavirus ni prinesel samo slabih reči, ampak tudi spoznanje, da prijatelji ostanejo, poleg moje družine, z menoj, z roko v roki, za skupno druženje v neznano.«

Ko bo življenje začelo teči po starih tirnicah, bom pogrešala jutranje daljše spanje, druženje s svojimi najbližjimi, povezovanje in utrjevanje naših vezi, učenje z mlajšim bratom, ki sem ga kdaj pa kdaj naučila česa iz 7.razreda, nasvete moje skrbne in odgovorne mame, ki je imela čas samo za naju, kuhanje in pečenje slastnih slaščic ter branje pustolovskih zgodb, ki so ustvarjale neizmerno domišljijo ...Te stvari bom resnično pogrešala.

Odgovora na vprašanje: Kaj se bo zgodilo po koroni; nimam. Želim si najboljše, da bomo odprti, prijazni in uvidevni do ljudi ter pomagali v stiski tistim, ki bodo to potrebovali. Da bomo ohranjali naravo in se veselili za vseh dobrin, ki jih prinaša življenje. Da bomo slavili mladost in znali imeti radi življenje ... Vem, da vsak v sebi skriva željo, ki prinaša spremembo po koroni in želim, da se ta želja uresniči vsem ...

Zala Majal, 7. razred



Zala Majal, 7. razred



Larisa Grajfoner, 6. razred



Lana Osredečki, 8. razred



Osnovna šola Jarenina
Jareninski Dol 26
2221 Jarenina
tel.: +386 (0)2 640 74 00
fax: +386 (0)2 640 74 01
E-mail: os.mb-jarenina@guest.arnes.si

Naslovnica: Tia Roškarič
Zbrala in uredila: Tia Roškarič in Loreta Hebar
Lektorirala: Jožica Bračič